

питалисти: целата европейска дипломация е сградена върху интереса — търговията, а, иако най-послътникой не ни бие съ камъкъ по главата, за да играемъ съ огъни, безъ да знаемъ какъ се употребявява той, — Национа. лихвите на първо връме ще станжтъ ефтини, но колкото и да сѫтъ ефтини, все сѫ отровни, кога сѫ въ голямо количество, изобщо взето.

Ний имаме мнението че, е по-правдоподобително, да имаме ежки лихви, но въ нани ръци, та да се простираме споредъ чергата си. „Не бързайте да усоявате западната промишленост“ — се провиква и Емиль де Лавелъ къмъ насъ, българите: — „никой не ще ви укорява за туй!“ Още повече се придръжаме въ това си мнение, като гледаме Турция и Сърбия. Нема въ тия държави нъмание патриоти-държавници и ний ще бъдемъ умници?

За повдигането на нашата индустрия чрезъ чужди **фабриканти** тукъ въ България — ний ще говоримъ другъ пътъ. Може би, най посълъ, да сме „много посръдствени хора“, щомъ съ „мужико упорство“ се противимъ на жизнените интереси на страната, щомъ възставаме противъ чуждите капитали, но нека поне се знае, че ний възставаме противъ внасянietо на пари съ лихви, възставаме противъ „чуждите банки“ съ убеждение, че тъщите ни развратътъ.

Разбира се, тукъ ний не посъгаме още и въпроса: **може ли да се запрѣти на чуждите банки и капиталисти да търгуватъ съ стоката си — парите си — у насъ, когато споредъ основниятъ законъ търговията е свободна въ България?** Този въпросъ е отдаленъ.

РАЗНИ

ВЪТРЪШНИ

Отдѣлътъ „Пишжтъ ни“ бѣхме принудени да оставимъ за следующий брой.

Късното отпечатване на настоящий брой е извѣнреденъ случай. Ще обяснимъ до пъти.

— Народното Събрание разрешило пенсия отъ 500 лева мѣсечно на г-на Тод. Икономовъ.

Тъкъ пенсия е твърдъ заслужена отъ страна на г-на Икономовъ и ний му честитъ, съ най-приятно удоволствие тъзи признателност на отечеството, като върваме, още повече, че той ще снабди кинжината ни съ повече полезни книги и прѣводи, каквито са, напр., капиталистъ съчинения на Самуила Смаилса и др.

— На бившитъ ни Князъ Александър е отпуштаха пенсия отъ Народното Събрание.

— Г-нъ Манафовъ съ отгатълъ прѣложението си за хартийната фабрика. Бурниятъ разисквания въ Събранието сѫ били причината на туй. Случайтъ ни кара да говоримъ върху тая ръдъ прѣдприятие и ний ще го разискваме наскоро и по-основно.

— Постъпихъ въ редакцията ни три статии по законопроекта за училищата, но съ съжаление съобщаваме, че не можемъ да ги приемемъ на връме. Въ идущий брой ще дадемъ само конто евакимъ отъ тъхъ.

— Споредъ законопроекта за пенсията на чиновниците отъ гражданското вѣдомство, нормалната пенсия е за 15 години и служежъ ще размѣръ на половина отъ срѣдното число на заплатите за последните 5 години на чиновника. Смѣтането на годините почва отъ освобождението ни, а службата прѣди това се събира сама на учителите иъкарти, като за повече отъ 15 години се взема за всяка излишна година $\frac{1}{30}$ частъ отъ срѣдното число на платите за посълъ, б години. За по-малко отъ 15 години служба, но все такъ не по-малко отъ 10 години, пенсия се отнуца, вместо $\frac{1}{2}$, само $\frac{1}{3}$ отъ срѣдното число, като се прибавятъ пакъ $\frac{1}{30}$ частъ за излишните повече отъ 10 години.

връме; но всичко туй само ако службата се е приѣкънила по недлжавост и по уволнение и отчленение, защото въ никой случаи по доброволно оставяне на службата, докато не еля се испълнили 15 години, пенсия не се отнуца.

Ний не виждаче почти нищо неумѣсто или строго въ този проектъ, освѣти, че нашиятъ съписатели и вѣстникъ отъ турско връме не сѫ прѣвидиси, когато и тѣ заедно съ учителите сѫ ратували за пробуждането на народа ни и, мислимъ, несправедливо ще бѫде отъ страна на отечеството ни, да не взема въ внимание тѣхната толкова трудна тогазъ дѣятельност при опрѣдѣлението на пенсия, като на сегашните чиновници.

По удержанката 5% за фонда на чиновниците, струва ни се, трѣбва да се направи отстълки за чиновници съ малка излата на съмѣтката на по-голямъ плати, т. е. да се изплачатъ разни проценти по класове.

Въ съмѣтката на пенсията не влиза възнаграждението, добавъчните, прѣставителните и пр., които се даватъ на чиновници. Това онеправдава ежедневните пристави, единствените чиновници, които докарватъ излата си съ възнаграждение, прѣвидено отъ Закона имъ, а иначъ излата отъ хазната иматъ, както съ извѣстно, само 100 до 150 лева мѣсечно.

Въ всѣки случай, този законопроектъ е добър баща на честния чиновникъ и ще го закрила въ много до сега съществуващи случаиности. Той съвършила нужда и ний се надѣваме да го видимъ узаконенъ.

— Научаваме се, че Австро-Унгарското пароходно дружество „Лондъ“ распредѣлило отъ нова година паракодъти си по съвършено новъ планъ за плуване по Черното море, именно: първътъ планъ само между Варна и Цариградъ веднажъ въ седмицата и другъ пътътъ планъ само между Кюстендже, Бургасъ и Цариградъ (безъ да се отбива въ Варна).

Обръщаме вниманието на правителството върху тъзи економическа конкуренция между Кюстендже и Варна. Правителството ни ще трѣбва да знае и отъ насъ по-добръ, че желѣзнициятъ съобщеніе между Букурещъ и Кюстенджа прѣзъ Чернавода ежедневни и леки, но причина на нашата желѣзница, и че въ Кюстенджа има вече порть на превенъ; тъй що ако се осъществи новия пътътъ планъ на дружеството „Лондъ“, нашата желѣзница ще дѣлми, па и економическите условия на тушканиетъ ни градове ще се поизмѣниятъ.

На прѣтъ, ако правителството настои — и трѣбва да настои — щото параходътъ, идящъ отъ Кюстенджа, да се отбива и тута, — иако твърдъ легъ и безъвръдно за дружеството, тогава ще имаме два паракода въ седмицата отъ „Лондъ“, също и за Бургасъ, и съобщеніята между Букурещъ и Цариградъ ще бѫдатъ ибързи, ибъзноси и ибъздѣлителни за пътниците прѣзъ нашето пристанище: първо и първо пътникътъ не ще склони да се бѣска въ морето 7—8 часа повече (отъ Кюстенджа до тута). Какво се накарало дружеството да направи такъвътъ планъ — ний знаемъ (ако туй да кажемъ), но да се остави той такъ — е все единъ да затворимъ желѣзницата Русе — Варна. Настоящиятъ случай много красно доказва на в. „Балкански Зори“ Бургаското ли или Варненското пристанище трѣбва да се направи по-напредъ, ако не може да се направи и здено.

— Г-нъ С. А. Бешковъ, прѣподавателъ по излишното въ Казанликъ трикласно и педагогическо училище, непечати въ една отъ туканиетъ печатници (Инчеш) книга: „Извѣни за I и II отъдѣли и я“, приложенъ на поти. Видяхме тази книга и прѣнорачаваме я на г-да инспекторътъ за извѣждане дѣто сѫ потребни.

ВЪНШНИ

— Споредъ Българскей в. „Велика Србија“, извѣстни руски поети Хитрово, който бѣше прѣмѣстенъ отъ Букурещъ въ Парижъ и отъ тамъ въ Техес-

ранъ, се памиралъ въ Българдъ и още бѣль учитель на Сръбския Кралъ за руски езикъ П. П. прѣдъ Хитрово прѣдава руски езикъ въ „учителската школа и духовната семинария“. Усъвѣхъ му близъ вече отличенъ, защото му помогало, че знае сръбски. Хитрово билъ още кореспондентъ и на „Сербска Агенция“. Той билъ добър приемъ въ високите сръбски кръжове. Венчикъ това „Велика Србија“ учи отъ в. „Среко Застави“ —

— Слѫнчий вѣстникъ споменува за географическата карта на г. Хр. Г. Дановъ, която има да се яви у насъ. Сръбски вѣстникъ дадъ внимание на туй, че въ картата сѫ правили поправки и били спомощници на г-на Кравошиевъ въ точното опрѣдѣление на иако мѣста пъзъ Македония, иако македони, които сръбски събраха считалъ за сърби, и по този поводъ вика та се дере да се испълдътъ всички български смигранти отъ Сърбия, защото били шинони, а за самата карта казва: „ово су вѣк краjnе безобразуци“ и чака да си јак добави — да си добави картата на „бугареко бесавесника“!

Ний честитимъ на г-на Дановъ този енитетъ. —

— Слѫнчий вѣстникъ, по именото на Драгана Цанкова въ Манчестерски вѣстникъ „The Manchester Guardian“, споменува, че г. Иос. Ангеловъ, който е отговорилъ въ ежидни вѣстникъ, (ний прѣдадохме венчикъ това на читателите си) не билъ ежидци, ами подъ „англеската“ тъзи фирма се крия български премиеръ, защото споредъ той отговоръ изъ България той ще останало да изтече мѣсяцъ и пр.

В. „Велика Србија“ не ще и да знае, че писмото на Цанкова е публикувано на 24-и, а отговорътъ е публикуванъ на 29-и ежидни (Октомврий) и че въ такъвъ случай иако не прѣдъстои възможностъ да бѫде така. — Най-посълъ иакъ и да попитаме: потече ли вече пъзъ Сърбия мѣсяцъ?

МЪСТИНИ

Умоляватъ се всички наши абонати изъ селата на Варненски окрѣгъ, да побързатъ да внесътъ абонамента си направо въ Администрацията на вѣстника, защото не можемъ да имъ пратимъ агентъ и ще прѣдпочтемъ да спрѣмъ испращането, отъ колкото да мислимъ, че имаме да земаме.

Надѣваме се, че молбата ни ще бѫде послушана до края на този мѣсецъ и не ще бѫдемъ принудени да спрѣмъ вѣстника следъ нова година.

— Тукашната Окр. Комисия по изложението е рѣшила за направи въ изложението свой окрѣженъ павильонъ съ помощъ и на общините въ окрѣгта. За тази пътъ тя е распоредила да се прѣдвиди 50,000 лева.

— Затворените народни училища въ града ни, попричина на скрлатината, сѫ открыти отъ 25-и минилюй, по рѣшеніе на Хигиеническия Съвѣтъ.

— Мѣстниятъ гръцки вѣстникъ „Одиссъ“ съобщава, че между новия гръцки Митрополитъ и български дипломатически агентъ, Г-па Вълковичъ, е ставала разговоръ въ Цариградъ за окрѣжния процесъ, мънастриятъ „Св. Константинъ“, и че г-нъ Вълковичъ билъ обѣщалъ да ходатайствува за отнемането на процеса отъ Съда и прѣдаването му въ Министерството на Исповѣданія.

Хубаво де! Г-нъ Вълковичъ не знае българскиятъ законъ! Каква маневра отъ „Одиссъ“!

— Слѫнчий вѣстникъ отговаря на нашите бѣлѣжи ио 10,000-тѣ лева, дланъкъ отъ общинскиятъ гръцки имоти къмъ хазната. Той се законачилъ за нашите думи и, види се, е наклоненъ да се закрѣпи на наша почта. Отговаря ни, че отъ доходитъ на тия имоти „се поддържатъ само училища“ и нищо друго.

Ний не е способенъ да се занимаваме съ „Одиссъ“ по той въпросъ, защото иако не има върху какво: той забравя какво се говорилъ по-напредъ и цѣлата му не е да търси истината, а да откаже 10,000 лева за общината съ „Хъзнатъ“

какъ и да се поддържатъ „плематиките пдиматои“ (бр. 47) а сега — училница. Освѣти туй, в. „Одиссъ“ говори „поддържать се“ — иако положително, косто самъ знае, а не се е научилъ, т. е. че „Одиссъ“ е мюрюдъ въ това гърце. Ще кажемъ още само една дума, но на връмето ѝ, иакъ за сега настояваме прѣдъ финансовите власти, да не се стрѣбкатъ отъ тия кросжи, ами да събергатъ тия пари.

— Отдавна имахме ний съмѣтъни върху иако отъ служаците при мѣстната градска болница и, при всичко че бѣхме за бѣлѣзвали иако не до тамъ благонристотни работи, който се вършехъ въ поменжата болница, не искахме да пишемъ нищо, като мислехме, че, може би, сме излъгани. Оказва се, обаче, че нашиятъ съмѣтъ не били напусто. Научаваме се, че е взето въче гърънение да се исключатъ аптекари и надзирателя при тази болница, както и други тамъ служащи за иако работи съ болница Господжа. Можътъ на послѣдната е допълъ и јак взелъ отъ тамъ още неоздравява.

— Колко отвратителни работи въ благотворително заведение! И тъ, увѣренъ сме, не бихъ се случвали, ако не прѣкарважъ пагенгътъ чрезъ извѣсъ въ къмпинга, отъ колкото въ работа.

— Питатъ на миозина: ще си јакъ ли „Черно Море“, та ще почне юмористически вѣстникъ, защото не се разбърдо отъ извѣстисто на редакцията ни въ минилюй брой че ако не излъза „Черно Море“ два пъти въ седмицата отъ нова година, ще излъза юмористически карикатуриенъ вѣстникъ. Съобщаваме, че в. „Черно Море“ има наименование да спира, а се урежда и уячава, но ако не сполучи да открие двойно излиза юмористически вѣстникъ по-подражание на европейските такива вѣстници, по съ пълно при способление къмъ нашата животъ.

— Тъзи сутрини верѣдъ една сплна сънжна буря се запали отъ тръба на печатъ на г-нъ К. Бобчевски, она, въ която живѣе г-нъ Д-ръ Христовъ. Не знаемъ да ли бихме били спрѣдливи, ако сълждахме пожарната команда, че дойде слѣдъ около 1 часъ, когато съ помощта на г-на Доктора и съсъдътъ пожарътъ бѣше вече угасенъ: връмътъ бѣше търъ и лошо, щото не се виждаше пожарната кула, ако и да отстон самозъ—400 раскъча. Но считаме за потрѣбно да споменемъ, че въ връмъ на гасенето дойдохъ двамъ стражари въ двора и съ ръжъ въ шинели гърдахъ. Като се попитахъ, защотъ стояхъ, единътъ отговори: „какво ще помните иакъ! Да сте сп чистили коминъ!“

Съобщаваме тоя отговоръ за знание отъ Г. Началника на полицията.

— Туримъ подъ печатъ настоящий брой при една силя буря съ вилица отъ сиғътъ. Шините съобщения съ желѣзницата пакъ създадъстени.

